

[Thor Pedersen]

en rimelig måde at tilbageføre arealerne til landzone igen, og således at der kan blive givet en rimelig erstatning for den forhøjede ejendomsskat, man har måttet betale.

I disse år er kommunerne i fuld gang med at vedtage kommuneplaner på baggrund af de godkendte regionplaner, og her skal der bl.a. tages stilling til den fremtidige byudvikling. Der er derfor brug for nogle praktiske regler om, hvordan tilbageførelse kan ske, hvis man vil ændre på byzoners og sommerhusområders status.

Da både kommunalbestyrelse, amt og stat har haft indflydelse på den planlægning, det vil være nødvendigt at ændre, er det rimeligt, at alle myndigheder deltager i erstatningerne. Det vil også gøre det økonomisk overkommeligt at få ændret arealernes status.

Lovforslagene er blevet til efter grundig udvalgsbehandling, og der er mange tekniske detaljer, som er overvejet med de berørte parter.

Venstre håber på en hurtig og konstruktiv udvalgsbehandling og tilsiger de fire lovforslag sin støtte.

Leif Hermann (SF):

Jeg har også fået fornøjelsen af at behandle samtlige fire lovforslag.

Da man i 1970 satte by- og landzonenloven i kraft, forenkledede man givetvis en lang række af problemstillingerne vedrørende byudvikling, særlig med henblik på lettelse af den byvækst, der smukt koordineret med den ikrafttrådte kommunalreform skulle finde sted.

Hovedprincippet for kommunalreformen, sådan som den så ud dengang, var jo princippet om én by – én kommune. Derfor var det meget rimeligt, at man ud fra de forudsætninger, som allerede var lagt til grund i midten af 1960'erne, lavede en by- og landzonenlov, der forenkledede arealoverførslen.

Samtidig må man nok fremdrage, at baggrunden for såvel kommunalreformen som planlægningslovgivningen var en forventning om, at en fortsat høj økonomisk vækst ville være situationen i resten af 1970'erne.

De høje økonomiske vækstrater holdt imidlertid ikke, og by- og landzonenlovens rummelighedskrav måtte derfor forekomme stærkt oppustede. Navnlige for de daværende byudviklingsområders vedkommende havde

man konkretiseret det til et 12-årigt perspektiv. By- og landzonenlovens fortræffelige sider i øvrigt ufortalt må man nok sige, at der er overført alt for store arealer til byzone i forventning om, at disse arealer var nødvendige for en fortsat økonomisk vækst.

Den afmatning, vi står over for i dag, har altså også medført, at vi må tage stilling til, hvad vi skal stille os med de alt for mange hektarer byzonejord, der ligger uden aktuel udsigt til byzoneanvendelse. Situationen er i øvrigt et meget godt eksempel på, at fysisk planlægning uden investeringsstyring ofte kan være frugtesløs og må korrigeres med den virkning, at der skabes besvær for såvel borgere som for myndigheder.

Nu kunne man selvfølgelig mene, at det ikke spiller den store rolle, om de pågældende arealer befinder sig i byzone, eller om de befinder sig i landzone. Man må nok sige, at det har – det har vi set. – skabt nogle vanskeligheder for boligselskaberne i kraft af den høje ejendomsbeskatning, der igen er baseret på de højere ejendomsværdier, som byzonestatus har medført.

Og så står vi andre altså tilbage med de problemer, der er skabt, når man ikke vil planlægge kapitalens vandring, men må forlade sig på tilliden til, at den går derhen, hvor den – man kunne sige dristigt og med bankende hjerte – har troet, det var lukrativt for den at være.

Som følge af den i sig selv fornuftige lovgivning om overgang fra landzone til byzone står vi altså nu over for de problemer, dette lovgivningskompleks konkretiserer: dels tilbagebetaling af erlagt frigørelsesafgift, dels erstatning for et tab, der lides på grund af manglende udsigt til at hente spekulationsfortjenester hjem, dels tilbagebetaling af for meget betalte ejendomsskatter, herunder den særlige statslige grundskyld og den kommunale grundskyld, alt i alt opgjort til 10,6 mill. kr., idet man dog generøst har afstået fra at kompensere for en mulig større formuebeskatning i den periode, hvor arealet har været i byzone.

Vi kan støtte forslaget om ændring af by- og landzonenloven for så vidt angår tilbageførelsen af arealerne. Vi må sige, at den formulering af kommuneplanlovændringen, som er sket, i sin ordknapthed giver os anledning til en lille smule betænkelighed.